

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.409/2017/4.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Vesztergom Imre ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Bokrosi Krisztina jogtanácsos

A per tárgya: munkáltató egészségsértése miatti kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.510/2015/17.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.M.2392/2014/30.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.510/2015/17. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 937.500 (kilencszázharminchétezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2005. szeptember 1-jétől állt az alperes alkalmazásában, szolgáltatás-színvonal és panaszügyintéző munkakört töltött be.
- [2] Az alperes elnöke 2009. április 27-én kelt és közölt intézkedésével fegyelmi eljárást rendelt el a felperessel szemben, és a Fegyelmi Tanács 2009. június 30-án kelt határozatával hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel sújtotta. A felperes keresettel fordult a bírósághoz, és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2012. szeptember 24-én kelt közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes köztisztviselői jogviszonyát. Kötelezte az alperest a felperes eredeti munkakörében történő továbbfoglalkoztatására. A Fővárosi Törvényszék közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta.

A felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

- [3] A felperes a közbenső ítélet jogerőre emelkedését követően azösszezszerűség tárgyában folytatott eljárásban 2014. január 22-én kelt és érkeztetett faxában, valamint a tartalmilag azzal azonos 2014. január 23-án kelt „tárgy: fegyelmi büntetés hatályon kívül helyezése utáni jogkövetkezmények megállapítása” című beadványaiban pontosított összezszerű keresetet nem terjesztett elő. Mellékletként csatolta az M. részére 2014. január 7-én kelt és megküldött előkészítő iratot, amely egyezségi ajánlatot tartalmazott az alperes részére. A felperes az alperesnek címzett ajánlat részeként feltüntetett egy 15.000.000 forintos „nem vagyoni kár” címén előterjesztett igényt, illetőleg „vagylagosan” havi járadékigényt terjesztett elő.
- [4] A felperes a jogerős közbenső ítéletet követően azösszezszerűség tárgyában folytatott eljárásban a 2014. január 27-én megtartott tárgyaláson előadta, hogy azösszezszerű keresetét előterjesztett előkészítő iratai és melléklete szerint tartja fenn azzal, hogy a teljes összeg után középarányos törvényes késedelmi kamat megfizetését is igényli. Igazságügyi orvosszakértő kirendelését kérte, mivel „gondolkodom azon, hogy kártérítési igényt is fogok az alperessel szemben előterjesztteni”, mivel „egészségi állapotomban romlás következett be az alperesi jogellenes magatartás miatt”. Ezen a tárgyaláson a bíróság felhívta a felperest arra, hogy a Pp. 121. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltak alapján terjesszen elő határozott kereseti kérelmet.
- [5] A felperes 2014. február 22-én kelt, és 2014. március 3-án érkeztetett beadványában terjesztette elő a kereseti kérelmét egészségkárosodása miatti kártérítés iránt „mind a vagyoni, mind a nem vagyoni kár tekintetében”. Ezen keresetmódosítása összezszerű kérelmet nem tartalmazott.
- [6] A felperes a 2014. március 23-án kelt, és március 25-én érkeztetett

keresetpontosításában a munkáltatói egészségsértésre alapított nem vagyoni kárigényét 13.000.000 forintban jelölte meg, ezen túlmenően kérte havi 247.820 forint kártérítési járadék megfizetésére kötelezni az alperest átalánykártérítés címén. A 2015. június 18-án tartott tárgyaláson a felperes a kereseti kérelmét akként módosította, hogy vagylagosan tart igényt nem vagyoni kártérítés címén egy összegben 13.000.000 forintra, vagy pedig a fenti összegű járadékra mint átalánykártérítésre. Előadta, hogy az alperesnél fennálló közszolgálati jogviszonya alatt tanúsított jogellenes alperesi magatartásokra figyelemmel az egészségi állapota megromlott, új betegségei keletkeztek, illetve a meglévő betegségei súlyosbodtak. Állította, hogy először 2009-ben a fegyelmi eljárás és a kiszabott fegyelmi büntetés hatására ért el az egészségkárosodása alperesi magatartással okozati összefüggésben olyan mértéket, hogy abból kára keletkezett.

- [7] Az alperes a kereset elutasítását kérte elsődlegesen elévülésre hivatkozással, másodlagosan érdemben is vitatva a kártérítés jogalapját és összezszerűségét. Az alperes a jogerős közbenső ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Mivel a Kúria Mfv.II.10.123/2014/2. számú határozatával a 15.M.3793/2009. számú per tárgyalásának folytatását felfüggesztette, a bíróság az ezen eljárásban utóbb előterjesztett, így a közbenső ítélettel nem érintett kereseti kérelem, a munkáltató egészségsértésére alapított kártérítési igény tekintetében a felperes keresetét külön eljárásban bírálta el. Erről a peres feleket tájékoztatta, egyben megküldte a felek részére valamennyi irat másolatát, amelyek a munkáltatói egészségsértéshez kapcsolódó kártérítési ügyhöz tartozóan az előzményi perben keletkeztek.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.M.2392/2014/30. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség és eljárási illeték fizetésére kötelezte.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel összefüggő átmeneti, módosuló és hatályát vesztes szabályokról, valamint az egyes kapcsolódó törvényi módosításról szóló 2012. évi V. törvény 3. § (1) bekezdésében foglaltakra.
- [10] Ennek értelmében a 2012. február 29-éig okozott károk tekintetében:
a.) a felelősség jogalapja és a kártérítés mértéke vonatkozásában a Ktv-nek a Kttv. hatályba lépését megelőző szabályait [Ktv. 57. § - 58. §, a Ktv. 71. § (2) bekezdés] kell alkalmazni,
b.) a kártérítési igény érvényesítésére a Kttv., valamint a közszolgálati tisztviselőkkel szembeni fegyelmi eljárásról szóló kormányrendelet előírásai alkalmazandóak.
- [11] A felperes arra hivatkozott, hogy az alperes jogellenes magatartása miatt 2009-ben keletkezett olyan egészségkárosodása, amely alapján kártérítési igényt érvényesíthet. Állította, hogy súlyosbodott a

kardiológiai betegsége, kialakult egy pszichiátriai panasz, depresszió és egyéb betegségek, és ezzel összefüggésben „egészségsérülést” szenvedett el. Időközben az egyik szeme látását elvesztette a stressz miatti retinaleválás következtében. Állítása szerint a kardiológiai megbetegedése 2009. évben, vagy azt közvetlenül megelőzően keletkezett, és azt az alperes 2006-ban kezdődő többszöri jogellenes intézkedései, és a 2009. évi eljárás jogellenes mozzanatai okozták.

- [12] A felperes a beadványában előadta, hogy „az egészségkárosodása 2009. VII. 6-a körüli időpontra tehető leginkább, amikor már a fegyelmi határozat kézbesítésével olyan mértékűvé vált az esetleg korábban esetenként jelentkező keresőképtelensége, ami ekkor már átment egészségkárosodásba is”. A felperes 2009. május és június hónapban a pszichiátriai betegsége miatt kezelésben részesült. A pszichiátriai kezelésről kiállított 2009. május 5-én kelt ambuláns lap tartalmazza, hogy „a beteg utolsó osztályos kezelése ez év februárjában volt”. A felperes beadványa mellékleteként csatolta a 2014. december 14-én kelt pszichiáter szakorvosi igazolást, amely szerint „2007. és 2009. évek között több alkalommal állt gyógykezelés alatt”.
- [13] A bíróság utalt a közszolgálati tisztségviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Kttv.) 192. §-ának (1), (3), (3/a), (4) és (5) bekezdésében foglaltakra, valamint a 190. § (1), (2) és (3) bekezdésére.
- [14] Kifejtette, hogy a felperes állítása szerint az alperes magatartásával okozati összefüggésben a betegségei 2009. VII. hó körül keletkeztek, illetve súlyosbodtak, és a munkáltató egészségsértése következtében keletkezett kárát, illetőleg nem vagyoni kárát érvényesítette a jelen perben. A felperes személyiségi jogi sérelme, kára tehát ekkor következett be, így az igénye ekkor vált esedékessé, az elévülés kezdő időpontjának is ezt az időszakot kell tekinteni. A felperes a keresetében a havi járadékfizetési igénye kezdő időpontját is 2009. VII. 6-ában jelölte meg.
- [15] A felperes az alperes elévülési kifogására figyelemmel előadta, hogy a követelése nem évült el, mivel a 15.M.3793/2009. számú perben benyújtott keresetlevelében már előterjesztette a munkáltató egészségsértésére alapított kártérítési igényét. A bíróság a 2009. VII. 31-én kelt, és 2009. VIII. 6-án érkezett 15.M.3793/2009. számú perben benyújtott keresetlevél tartalma alapján a felperes hivatkozását nem találta megalapozottnak. Megállapította, hogy ezen keresetlevél a felperes egészségsértésre alapított kártérítési igényét nem tartalmazza, így az az elévülés megszakítására nem alkalmas.
- [16] A felperes hivatkozott arra, hogy a 2011. szeptember 28-án kelt, a M.E.H.-nak címzett levele az elévülést biztosan megszakította. A bíróság szerint annak tartalmából egyértelműen nem állapítható meg, hogy a felperes a munkáltató által okozott egészségsértésre alapítottan kívánt kártérítési igényt érvényesíteni az

előterjesztett jogcímeken és összegekben. Az alperes maga is arra hivatkozott, hogy a felperes ezen levelét értelmezni nem tudta. A 2011. október 18-án kelt válaszlevele szerint „járadékigény bejelentése tárgyában írt levelét nem tudtuk értelmezni”. A levélben az alperes arra hivatkozott, hogy olyan kárról a hivatalnak nincs tudomása, amely alapján a felperest kártérítési járadék illetné meg.

- [17] A felperes hivatkozott arra, hogy az elévülést megszakította az alperes elnökének címzett, 2011. november 11-én kelt levele, ennek tárgya azonban „munkaügyi iratok kiadásával kapcsolatos kérdések” voltak.
- [18] A felperes hivatkozott a 2012. VI. 27-én kelt, és a bírósághoz 2012. VII. 2-án érkezett keresetében foglaltakra. Ezen igények vonatkozásában külön per volt folyamatban, a keresetlevet más számon iktatták, a felperes a keresetében másra hivatkozott. A felperes a perben nem tudta sikerrel bizonyítani, hogy a munkáltatói egészségsértésre alapított kártérítési igényét elévülési időn belül érvényesítette az igény érvényesítésére irányuló írásbeli felszólítással, illetőleg az igény bíróság előtti érvényesítésével. Saját tényállításaiból megállapíthatóan 2009. második félévében esedékessé vált kártérítési igényeit a 3 éves elévülési időn túl, először 2014. március 3-án előterjesztett keresetében érvényesítette, ezért a bíróság a keresetet elutasította.
- [19] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.510/2015/17. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a kereset elutasítására és a perköltség fizetésre vonatkozó követelés tekintetében helybenhagyta. A felperes részére munkavállalói költségkezdvezményt állapított meg, így mentesítette az eljárási és a fellebbezési illetékviselés alól. Kötelezte a felperest másodfokú perköltség fizetésére.
- [20] Az érdemi döntés tekintetében a másodfokú bíróság teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját.
- [21] A másodfokú bíróság maga is értékelte a felperes követeléseit, és nyomatékosan hangsúlyozta, hogy a felperes sem a fellebbezésében hivatkozott 2009. július 31-én kelt keresetében, sem a 2011. évi felszólító leveleiben nem terjesztett elő egészségkárosodására alapított kártérítési követelést. A felperesnek jogcím és összeg szerint, konkrétan kell meghatároznia igényét, nem elegendő általában kártérítési követeléssel előállni. A felperes az általa hivatkozott iratokban konkrétan meghatározta igényét, de a követelését részletesen alátámasztó indokolásban említést sem tett az egészségkárosodásáról.
- [22] A perben a felperes határozott nyilatkozatot tett arról, hogy álláspontja szerint az alperes károkozása 2009. júliusában következett be, ezért ezt az időpontot kellett az elévülési idő kezdeteként figyelembe venni. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon érvelésével, hogy a három éves elévülési idő úgy telt el, hogy a felperes ezalatt semmilyen formában, közvetve

sem utalt arra, miszerint az alperes magatartása az ő esetében egészségkárosodást okozott volna, egészségi állapotát rontotta, meglévő betegségeit súlyosabbá tette volna. Az egészségsértésre alapított kártérítési követelést a felperes először a 2014. március 3-án előterjesztett kereseti kérelmében, jóval az elévülési időn túl kívánta érvényesíteni, tehát az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a követelés elévült. A másodfokú bíróság különös hangsúllyal emelte ki, hogy a felperest semmi nem akadályozta abban, hogy a követelését az elévülési időn belül érvényesítse, így nem értelmezhető az elévülés nyugvására és megszakadására vonatkozó érvelése.

- [23] Az elévülés ténye miatt a bíróság nem értékelte a felperes által csatolt orvosi dokumentumokat, és a háziorvosi nyilatkozatot. Azért nem történt meg szakértő kirendelése, mert a felperes követelése elévült, bíróság előtt nem érvényesíthető követelések érdemi vizsgálatának pedig nincs helye.
- [24] A felperes sérelmezte az elsőfokú eljárást, nevezetesen hogy igényeit külön lajstromszám alatt tárgyalták. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság e körben eljárási hibát nem vétett, az ítéletben a bíróság kitért a kereseti kérelmek eltérő ügyszámon történő tárgyalásának okára, és az ehhez kapcsolódó eljárási cselekményekre is.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [25] A felperes a kereseti kérelmében elsődlegesen a másodfokú bíróság ítéletének „megváltoztatását”, és a kereseti kérelemnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Másodlagosan a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.
- [26] Álláspontja szerint mind az első-, mind a másodfokú ítélet jogellenes, iratellenes, mert megállapításai a becsatolt bizonyítékokkal ellentétesek.
- [27] Hivatkozott arra, hogy a jelen ügyben a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.), valamint a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) rendelkezései az irányadóak. A Ktv. 71. § (2) bekezdésére figyelemmel az Mt. 11. §-a rendelkezik az elévülésről, míg az Mt. 185. § a kárigény előterjesztéséről.
- [28] Az Mt. szerint az elévülés az esedékességtől kezdődik. A jogalapról hozott közbenső ítélet jogerőre emelkedéséig az elévülési idő meg sem kezdődött, hiszen ezen időpontig még a felelősség kérdése sem tisztázódott.
- [29] A károkozásról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül írja elő a törvény a munkáltatónak, hogy fel kell hívnia a munkavállalót a kárigénye benyújtására. A munkáltató a perben a károkozást is vitatta, így csak a jogalapot megállapító jogerős ítélet után került abba a helyzetbe, hogy a munkavállalót felhívhatta a kárigénye benyújtására.
- [30] Az Mt. 11. § (3) bekezdése értelmében ha a jogosult menthető okból

nem tudja igényét érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított hat hónapon belül akkor is megteheti, ha az elévülési idő már eltelt. A jogalap kérdésében a másodfokú bíróság 2013. szeptember 19-én hozott jogerős határozatot, a kár iránti keresetet pedig a felperes 2014. március 4-én benyújtotta, tehát az hat hónapon belül történt.

- [31] Már a munkáltatói intézkedés jogellenességének megállapítása iránt indított perben is kérte a jogellenesség jogkövetkezményeinek megállapítását, és külön részletezés nélkül kárigényt is előterjesztett. Ezt követően 2011-ben a munkáltatónál nyújtott be egészségkárosodás miatti kárigényt, amelyre érdemi választ nem kapott. Megkísérelte a kárigényt benyújtani azt keresetmódosításként előterjesztve, az eljáró tanácselnök azonban azt nem fogadta el jelezve, hogy közbeni ítéletet kíván hozni. Emiatt kényszerült a felperes arra, hogy külön ügyszámon jelen eljárás alapügyének száma alatt terjessze elő a részletes kárigényt.
- [32] Az alperes nem hivatkozhat alappal arra, hogy a felperes kárigényéről, illetőleg arról, hogy az a károkozással összefügg, nem tudott. Az alperes tisztában volt az egészségtől való elvárással, a táppénzes állománnyal, hiszen ezen utóbbi felülvizsgálatát is kérte az OEP-től.
- [33] Az elsőfokú eljárásban a felperes orvosszakértő kirendelésére is indítványt tett, amelyet elutasítottak, és azt a másodfokú bíróság helybenhagyta. A kirendelt szakértő tudott volna állást foglalni abban, hogy az egészségi állapot mely időpontban vált véglegessé, és mikor kezdődött az elévülés. Az egészségi állapot külső behatásra történő változása, ideértve a munkáltatói intézkedés következtében bekövetkezetteket is egy folyamat, amely csak az intézkedést követően fejeződött be, akkor vált véglegessé.
- [34] A másodfokú bíróság által a pertárgyérték megállapításánál figyelembe vett 13.000.000 forint nem csupán az egészségkárosodás miatti kárigényt jelenti, a jogellenesség jogkövetkezményeként jelölte meg a felperes ezt az összeget.
- [35] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltségben való marasztalása mellett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [36] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [37] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.
- [38] A Pp. 272. §-ának (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását

milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek akkor tesz eleget a fél, ha a felülvizsgálati kérelemben egyrészt megjelöli konkrétan a megsértett jogszabályhelyet, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést is tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel [1/2016. (II.15.) PK vélemény]. A felülvizsgálati kérelemnek tehát azon azon részei voltak vizsgálat tárgyává tehetőek, amelyek ezen előírásoknak megfeleltek. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. §-át jogszabálysértésként nem jelölte meg, így a jogerős ítéletben foglalt tényállás volt a felülvizsgálati eljárásban is irányadó.

- [39] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul állította, hogy a jogalapot eldöntő közbenső ítélet jogerőre emelkedéséig az elévülés el sem kezdődött. Az Mt. 11. § (2) bekezdése egyértelmű szabályozása szerint az igény elévülése az esedékessé válással veszi kezdetét, ez pedig nem azonos a jogalapot eldöntő jogerős határozat időpontjával.
- [40] A felperes által az Mt. 11. § (3) bekezdésére alapított menthető okból való igényérvényesítési késedelemmel kapcsolatos érvelés sem alapos, illet a felperes nem bizonyította, a jogalapot eldöntő határozat meghozataláig terjedő időben pedig a felperes nem volt elzárva attól, hogy egészségkárosodás miatti igényét előterjessze.
- [41] Ugyancsak megalapozatlan azon felperesi hivatkozás, hogy a munkáltató a követelés jogalapját is vitatta, így ennek tisztázása után kellett volna a felperest felszólítania a kárigénye előterjesztésére. Az Mt. 185. §-a egyértelműen a károkozásról való tudomásszerzéshez köti a tizenöt napos határidőt, ami szintén nem esik egybe a jogalapot eldöntő közbenső ítélet jogerőre emelkedésével.
- [42] A felperes a felülvizsgálati kérelmében (2. oldal 5. bekezdés) maga is azt állította, hogy „külön részletezés nélkül terjesztette elő kárigényét”, ami a következetes ítélkezési gyakorlat szerint nem jelentheti azt, hogy ez az egészségsértés miatti kárigényt is magába foglalta, a követeléseket ugyanis jogcímenként külön részletezve kell előterjeszteni.
- [43] Az eljáró bíróságok helytállóan fejtették ki, hogy a három éves elévülési idő alatt a felperes – noha ebben semmi sem akadályozta – közvetett formában sem utalt az alperes magatartásával kapcsolatos egészségkárosodásra, ezzel összefüggő követelését csak 2014. március 3-án terjesztette elő. Az elévülésre figyelemmel a bíróságok helyesen nem értékelték így az orvosi dokumentumokat, és megalapozottan nem rendeltek ki igazságügyi orvosszakértőt.
- [44] A jogerős ítélet helytállóan rögzítette, hogy a felperes igényeinek külön lajstromszám alatti iktatását mi indokolta, jogszabálysértés megállapítására ebben a körben sem volt mód.

- [45] A másodfokú bíróság részletesen kifejtette mind a perköltség, mind az illetékviselés körében alkalmazott számítási módot a jogszabály megjelölésével. A felperes sérelmezte a 13.000.000 forintos pertárgy érték meghatározását, e körben azonban a megsértett jogszabályhelyet nem jelölte meg, ezért ezen felülvizsgálati érvelésével nem volt mód foglalkozni.
- [46] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [47] A felperes perköltségfizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.
- [48] A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a felperes részére engedélyezett munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel.
- [49] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. december 13.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró